



REPUBLIKA HRVATSKA  
UPRAVNI SUD U ZAGREBU  
Avenija Dubrovnik 6 i 8

UPRAVNO POVJERENSTVO ZA ODLUČIVANJE  
O SUKOBU INTERESA  
Broj: 711-U-7099-P-79-18/22-20-5  
PRILIČENO: NEPOSREDNO - PREDANO POŠTOM  
..... dana 02-08-2022 20.....  
Prilogu Primjeraka ..... Prilozi

## U IME REPUBLIKE HRVATSKE

### PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Ivani Horvat, sucu pojedincu, uz sudjelovanje Ankice Zorić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Željka Uhlira iz kojeg zastupaju opunomoćeniku Nikši Stančić Rokotov odvjetniku iz Odvjetničkog društva Stančić-Rokotov i partneri d.o.o., Zagreb, Marulićev trg 17/III, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Kneza Mutimira 5, radi sukoba interesa, nakon održane usmene i javne rasprave, 29. srpnja 2022...

### presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje Odluke Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa broj 711-I-1177-P-79-18/19-15-12 od 10. svibnja 2019., te zahtjev za naknadu troškova ovog upravnog spora.

### Obrazloženje

1. Oспораваном odlukom tuženika, odlučeno je kako je propustom da po pisanom pozivu Povjerenstva priloži odgovarajuće dokaze potrebne za usklađivanje prijavljene imovine u izvješćima o imovinskom stanju dužnosnika, podnesenim 12. travnja 2013. povodom stupanja na dužnost zamjenika ministra Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja, 16. ožujka 2016., povodom prestanka obnašanja iste dužnosti, 21. ožujka 2017. povodom protoka 12 mjeseci od prestanka obnašanja dužnosti zamjenika ministra u Ministarstvu graditeljstva i prostornog uređenja i 13. kolovoza 2017. povodom početka obnašanja dužnosti državnog tajnika u Ministarstvu graditeljstva i prostornog uređenja, s imovinom utvrđenom u postupku provjere na temelju pribavljenih podataka od nadležnih državnih tijela, u odnosu na podatke o nekretninama dužnosnika, tužitelj, državni tajnik u Ministarstvu graditeljstva i prostornog uređenja, počinio povredu iz članka 27. Zakona o sprječavanju sukoba interesa (Narodne novine, broj: 26/11., 12/12., 126/12., 48/13. i 57/15. – dalje: ZSSI), u vezi s člankom 8. i 9. ZSSI-a (točka I. izreke). Nadalje, točkom II. izreke osporavane odluke određeno je kako je za predmetnu povredu tužitelju izrečena sankcija iz članka 42. stavka 1. podstavka 2. ZSSI-a i to obustava isplate dijela neto mjesečne plaće u ukupnom iznosu 3.000,00 kuna, koja će trajati dva mjeseca, te će se izvršiti dva jednaka uzastopna mjesečna obroka, svaki u pojedinačnom mjesečnom iznosu od 1.500,00 kuna.

2. U tužbi i tijekom spora tužitelj osporava zakonitost rješenja tuženika, izričito zahtjeva održavanje rasprave, te u bitnome navodi kako je tužitelj sankcioniran zato što je propustio po pisanom pozivu Povjerenstva priložiti odgovarajuće dokaze

potrebne za usklađivanje pribavljene imovine u izvješćima o imovinskom stanju s imovinom utvrđenom u postupku provjere na temelju podataka pribavljenih od nadležnih državnih tijela. U odnosu na navedeno ističe kako se taj propust – da postupi po svojoj obvezi i dostavi odgovarajuće dokaza potrebnih za usklađivanje prijavljene imovine o izvješćima i imovinskom stanju u roku od 15 dana od pisanog zahtjeva Povjerenstva, nije dogodio onako kako je to opisano u pobijanoj odluci. Naime, ističe kako je tužitelj suvlasnik  $\frac{1}{4}$  dijela stana \_\_\_\_\_ površine 75m<sup>2</sup>, upisanoj u zk.ul. \_\_\_\_\_ k.o. \_\_\_\_\_ sagrađen na kčbr. \_\_\_\_\_, te da se radi o nekretnini koja je u  $\frac{1}{4}$  dijela, 1972. godine, temeljem darovnog ugovora, u kojem kao darovatelj nastupa njegov otac, darovana tužitelju koji je u to vrijeme ima 7 godina. Navodi kako se radi o stanu u kojem i danas živi njegov otac koji se ekonomski ne eksploatira i nad kojim tužitelj ne ostvaruje posjed, te kojeg bi ionako po redovnom tijeku stvari tužitelj jednog dana trebao naslijediti, pa je posve normalno da u takvoj situaciji, tužitelj nikada nije istraživao zemljišno-knjižno stanje roditeljskog stana. Navodi da to nije jedini razlog zašto tužitelj tu  $\frac{1}{4}$  stana nije naveo u imovinskoj kartici. Naime, čim je za  $\frac{1}{4}$  idealnog dijela stana saznao tužitelj da ga je prijavio u imovinskoj kartici 26. lipnja 2018. S obzirom da se u konkretnom slučaju radi o nekretnini stečenoj posve legalnim i etički neproblematičnim putem (darovanjem od roditelja) u vezi koje nema nikakvih "repova", bilo pravne, etičke ili političke vrste, tužitelj je očito imao interes prijaviti ju u imovinskoj kartici, a jedino razumno objašnjenje zašto to nije učinio, jest da nije bio svjestan tog prijenosa  $\frac{1}{4}$  idealnog dijela roditeljskog stana u vrijeme kada je isti imao 7 godina. U odnosu na drugu nekretninu koja se spominje u odluci tuženika, radi se zapravo o tavanском prostoru iste nekretnine u \_\_\_\_\_ koja predstavlja zajednički dio zgrade u smislu Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima i koja nije samostalna nekretnina koja bi uopće načelno mogla biti posebno prijavljena u imovinskoj kartici. Ovo, jer se radi o suvlasništvu nad zajedničkim dijelovima zgrade temeljem vlasništva nad stanom, po sili zakona. Suvlasnik stana, ex lege nužno je i suvlasnik zajedničkih dijelova zgrade. Tako je, dakle, sve što je rečeno za neprijavu stana u \_\_\_\_\_ vrijedi i za tavan u predmetnoj zgradi koji su stanari, zajedničkom suvlasničkom odlukom, prodali i sa ostvarenom kupoprodajom na računu pričuve zgrade financirali ugradnju lifta. Međutim, suprotno izreci osporavane odluke, tužitelj je odmah dostavio sve dokaze potrebne za usklađivanje prijavljene imovine u izvješćima i imovinskom stanju (od 12. travnja 2013., 16. ožujka 2016., 21. ožujka 2017., 13. kolovoza 2017.) s imovinom utvrđenom u postupku provjere na temelju podataka pribavljenih od nadležnih tijela. Tako je, što proizlazi iz spisa tuženik pozvao tužitelja zaključkom od 25. travnja 2018., a tužitelj se očitovao 24. svibnja 2018. Jedino je u pogledu tavana s obzirom da je opis predmetne nekretnine bio stan/apartman to tužitelj nije mogao povezati da se radi o tavanu u \_\_\_\_\_ te odgovorio da ne zna o čemu je riječ. Međutim, čim je tuženik dostavio cijeli opis nekretnine, tužitelj je postupio po zahtjevu tuženika te je već 26. lipnja 2018. unio promjenu u imovinskoj kartici kada je zaključkom od 1. veljače 2019. pozvan da u roku od 15 dana dostavi svoje očitovanje o predmetnom stanu i predoči dokaze potrebne za usklađivanje prijavljene imovine s utvrđenom imovinom u postupku provjere. Također, tužitelj je nakon donošenja odluke o pokretanju postupka, pravodobno u roku od 15 dana dostavio svoje očitovanje dopisom od 18. travnja 2019. Iz navedenog proizlazi da tužitelju nije moguće osnovano prigovoriti kršenju norme iz članka 26. ZSSI-a, te nije bilo niti mjesta sankcioniranju sukladno članku 27. ZSSI-a. S tim u vezi ističe kako je prema općim procesnim pravilima iz članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku, donositelj rješenja je dužan svoju odluku valjano obrazložiti te se radi o

obligatornoj realizaciji ustavnog i konvencijskog prava na obrazloženu odluku kao elementu prava na pristup sudu. U konkretnom slučaju, obrazloženje čini posve nedokučivim razloge tuženika zbog kojih je sankcioniran, jer je u njemu navedeno sve što je navedeno i u tužbi, ali iz tih činjenica ne slijedi zaključak o tužiteljevoj povredi obveze iz članka 27. ZSSI, nego upravo obrnuto o njegovom ispunjenju. Smatra da je odluka nejasna i kontradiktorna te na jezičnoj razini ne zadovoljava ustavnom i konvencijskom standardu obrazložene sudske odluke. Tijekom spora ističe kako je interpretativni pristup iz odgovora na tužbu arbitraran i bez uporišta u sadržaju propisa iz članka 27. ZSSI, s obzirom da taj propis regulira situaciju nedostave dokaza po zahtjevu Povjerenstva, što je u konkretnom slučaju nesporno učinjeno. U pogledu ekstenzivnog pristupa normama iz ZSSI skreće se pozornost na pravno shvaćanje Ustavnog suda RH iz Odluke U-III-673/2018 u kojoj je Ustavni sud izričito zauzeo stajalište da je ZSSI propis kojim nije svrha kažnjavanje sukoba interesa, nego konkretnih administrativnih obveza dužnosnika koji pripadaju isključivo administrativnom pravu. Ta se obveza u konkretnoj stvari svodi na dostavu zatraženih podataka što je tužitelj i učinio. Predlaže provesti dokaz saslušanjem tužitelja radi utvrđenja da tužitelj nije bio svjestan prijenosa dijela nekretnine u njegovo vlasništvo.

3. Stoga predlaže da Sud poništi osporavanu odluku, te naknadi tužitelju trošak ovog upravnog spora u ukupnom iznosu od 6.250,00 kuna.

4. Tuženik u odgovoru na tužbu ponavlja kronologiju provedenog postupka te u bitnome navodi kako je tuženik u Zaključku od 25. travnja 2018. ukazao na nesklad između podataka navedenih u Izvješćima o imovinskom stanju koja je tužitelj podnio 12. travnja 2013., 16. ožujka 2016., 21. ožujka 2017., 13. kolovoza 2017. te stanja imovine utvrđenog uvidom u informatički sustav Porezne uprave, te se ukazalo na činjenicu da je tužitelj 2007. godine kupoprodajom stekao nekretninu tipa stambenog objekta (starog) površine 26,16m<sup>2</sup> i ukupne vrijednosti 60.000,00 kuna, te da je 2007. godine darovanjem stekao nekretninu, tipa stambeni objekt (stari) neutvrđene ukupne vrijednosti i neutvrđene površine, te da je tužitelj do 2016. godine bio vlasnik nekretnine tipa stan/apartman, površine 142,70 m<sup>2</sup> i ukupne vrijednosti 428.245,26 kuna, i da je tužitelj do 2016. godine bio vlasnik nekretnine tipa ostalo, površine 14,48m<sup>2</sup> i ukupne vrijednosti 43.451,49 kuna, te da je bračni drug dužnosnika \_\_\_\_\_ 2010. godine darovanjem stekla vlasništvo nekretnine, tipa stambeni objekt (stari), neutvrđene površine i neutvrđene ukupne vrijednosti. Nadalje, da je u Zaključku od 7. veljače 2019. Povjerenstvo ukazalo na nesklad između podataka navedenih u Izvješćima o imovinskom stanju koje je tužitelj podnio 2013., 2016., i 2017. u vezi s podacima navedenim u Izvješću o imovinskom stanju 26. lipnja 2018. i podataka stanja imovine dužnosnika kako proizlazi iz pribavljenih podataka nadležnih tijela. Predmetni Zaključak odnosi se prvenstveno na stan u vlasništvu tužitelja u \_\_\_\_\_ površine 75m<sup>2</sup>, budući da dužnosnik navedenu nekretninu nije upisao u sva ranija izvješća o imovinskom stanju. Nadalje, citira odredbu članka 26. i 27. ZSSI-a, te ističe kako opravdanja utvrđenog nesklada, odnosno prilaganje odgovarajućih dokaza potrebnih za usklađivanje podataka u podnesenom izvješću o imovinskom stanju u smislu članka 26. i 27. ZSSI-a, ne znači, na primjer, objasniti da je dužnosnik zabunom naveo podatke koje je naveo u podnesenom izvješću ili da je smatrao da ih tako treba navesti, a da su podaci pribavljeni od nadležnih tijela točni, odnosno kao u konkretnom slučaju opravdati nesklad eventualnom "ispričivom zabludom". Opravdanje nesklada znači da bi dužnosnik trebao dokazati da je njegovo stvarno imovinsko stanje onakvo kakvo ga je prikazao u podnesenom izvješću o imovinskom stanju, a da podaci koje je utvrdilo

Povjerenstvo odnosno oni koji proizlaze iz pribavljene dokumentacije nadležnih tijela, ne prikazuju stvarno stanje. Dakle, u konkretnom slučaju tužitelj bi opravdao nesklad da je dokazao da nije u vrijeme podnošenja svih izvješća o imovinskom stanju, odnosno bio vlasnik predmetnog stana u \_\_\_\_\_ površine 75m<sup>2</sup>. Prema tome, ističe tuženik, točno je da je tužitelj tuženiku davao određena pojašnjenja za utvrđeno zemljišno knjižno stanje u odnosu na predmetnu nekretninu, ali takva pojašnjenja nisu mogla proizvesti učinak opisanog opravdanja nesklada u smislu članka 26. i 27. ZSSI-a, odnosno nisu mogla otkloniti utvrđeno počinjenje povrede iz članka 27. ZSSI-a. Ovo osobito iz razloga što je utvrđeno da je tužitelj prije upisivanja predmetne nekretnine u Izvješću od 26. lipnja 2018. raspolagao nekretninom koja je u naravi zajednički tavanski prostor. U odnosu na nekretninu tipa stan/apartman površine 142,70 m<sup>2</sup>, i nekretnina u vlasništvu dužnosnika tipa ostalo, površine 14,48 m<sup>2</sup>, dužnosnik u svom očitovanju navodi da mu nije poznato na koje bi se nekretnine mogli odnositi podaci koji se nalaze u informacijskom sustavu Porezne uprave. Na zahtjev Povjerenstva, Ministarstva financija, Porezna uprava, Područni ured Zagreb je 13. srpnja 2018. dostavio Ugovor o kupoprodaji zajedničkih tavanskih dijelova zgrade od 27. listopada 2016. koji je sklopljen između više prodavatelja, među kojima je i tužitelj kao suvlasnik stana broj 8 u ¼ dijela i prodavatelja. Predmet kupoprodaje su cjelokupni suvlasnički dijelovi prodavatelja koji se odnose na tavanski dio zgrade u \_\_\_\_\_, sagrađene na kčbr. \_\_\_\_\_ k.ul. \_\_\_\_\_ k.o. \_\_\_\_\_ pri čemu tavanski dio zgrade ima ukupno neto tlocrtnu površinu od 142,70 m<sup>2</sup>, a dodatno uključuje praonicu, sušionicu i izbu u dodatnoj površini od cca 15m<sup>2</sup>, a prodavatelji kupcu prodaju 90% površine tavanskog dijela i ostalih prostorija za ukupni iznos kupoprodajne cijene od 57.080,00 eura. Uz navedeni ugovor Ministarstva financija 13. srpnja 2018. dostavio i Ugovor o kupoprodaji zajedničkih tavanskih dijelova zgrade u Zagrebu od 31. listopada 2016. koji je sklopljen s više prodavatelja, među kojima je i tužitelj koji kao suvlasnik stana broj 8 u ¼ dijela, a predmet kupoprodaje su cjelokupni suvlasnički dijelovi prodavatelja koji se odnose na tavanski dio zgrade u \_\_\_\_\_, i prema kojem tavanski dio zgrade ima ukupnu neto tlocrtnu površinu 142,70 m<sup>2</sup>, i dodatno uključuje praonicu, sušionicu i izbu dodatne površine 15m<sup>2</sup>, a prodavatelji kupcu prodaju 10% površine tavanskog dijela i ostalih prostorija. Ukupni iznos kupoprodajne cijene po provedenom ugovoru je 5.792,00 eura. Navodi kako je tužitelj 26. lipnja 2018. podnio Izvješće o imovinskom stanju povodom promjene, a u dijelu "Podaci o nekretninama" dužnosnik je, uz ostale nekretnine, naveo i nekretninu stan u \_\_\_\_\_ površine 75m<sup>2</sup>, suvlasništvu s trećim osobama pri čemu je kao način stjecanja navedeno suvlasništvo darovanjem od roditelja prije 40-ak godina. U odnosu na konkretne povrede članka 27. i članka 8. i 9. ZSSI-a utvrđene u točki I. izreke osporavane odluke, tužitelj u tužbi ustraje u pogrešnom tumačenju razloga utvrđenja ovih povreda iako obrazloženje osporavane odluke nedvojbeno razvidno sadrži sve razloge za svaku od utvrđenih povreda. Navodi da na valjano ispunjenje obveze točnog i potpunog prijavljivanja podataka o nepokretnoj imovini u izvješću o imovinskom stanju u pogledu davanja valjanog opisa nekretnine u naravi i točnih podataka o površini nekretnina sukladno obrascu izvješća ne utječe okolnost navodnog naknadnog dužnosnikova saznanja za predmetnu nekretninu za koju postoji nesklad, osobito uzimajući u obzir činjenicu raspolaganja tavanskim dijelom, odnosno ostalim prostorijama u zgradi u kojima se nalazi predmetni stan. Stoga je ovaj argument iz točke I. tužbe potpuno nejasan i neutemeljen, budući da je ovim navodima tužitelj proturječan sam sebi, odnosno budući da je životno nelogično da bi netko u pravnom prometu raspolagao svojim suvlasničkim dijelom nad

zajedničkim dijelovima zgrade, bez da pri tom zna da je ujedno i suvlasnik stana u istoj zgradi. U odnosu na prigovore tužitelja na ročištu ističe kako tužitelj nije ispunio svoju administrativnu obvezu dostave točnih podataka u "imovinskoj kartici".

5. Stoga predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

6. Ocjenjujući zakonitost osporavanog rješenja Sud je izvršio uvid u spis, kao i spis tuženika koji sadrži podatke o činjeničnom stanju utvrđenom u upravnom postupku, te održao usmenu i javnu raspravu.

7. Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, Sud ocjenjuje da tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Člankom 26. stavkom 1. ZSSI-a, propisano je da će Povjerenstvo bez odgađanja zatražiti od dužnosnika pisano očitovanje s potrebnim dokazima ukoliko prilikom provjere podataka utvrdi nesklad, odnosno nerazmjer između prijavljene imovine iz podnesenog izvješća iz članka 8. i 9. ovog Zakona i stanja imovine dužnosnika kako proizlazi iz pribavljenih podataka od nadležnih tijela iz članka 24. ovog Zakona.

9. Stavkom 2. članka 26. ZSSI propisano je da je dužnosnik dužan dostaviti Povjerenstvu pisano očitovanje i priložiti odgovarajuće dokaze u roku od 15 dana od dana primitka pisanog zahtjeva.

10. Člankom 27. propisano je da ako dužnosnik ne dostavi Povjerenstvu pisano očitovanje iz članka 26. ovog Zakona u roku od 15 dana ili pak ne priloži odgovarajuće dokaze potrebne za usklađivanje prijavljene imovine s utvrđenom imovinom u postupku provjere s pribavljenim podacima o imovini dužnosnika, Povjerenstvo će pokrenuti postupak protiv dužnosnika zbog kršenja odredbe iz članka 8. i 9. ovog Zakona, te će o tom obavijestiti nadležna državna tijela.

11. Člankom 42. stavkom 3. propisano je da za povredu odredbi članka 10. i 27. ovog Zakona, Povjerenstvo će izreći sankciju iz stavka 1. točke 2. i 3. ovog članka.

12. Člankom 42. stavkom 1. točkom 2. i 3. propisane su sankcije obustavom isplate dijela neto mjesečne plaće, te javno objavljivanje odluke Povjerenstva.

13. Iz podataka spisa predmeta, dostavljenih Sudu uz odgovor na tužbu, proizlazi da je tužitelj tuženiku u razdoblju od 2013. do 2018. podnosio izvješća o imovinskom stanju i to 12. travnja 2013., 16. ožujka 2016., 31. ožujka 2017. i 13. kolovoza 2017. Naime, u postupku je nesporno utvrđeno da je tužitelj u vrijeme podnošenja navedenih izvješća bio vlasnik  $\frac{1}{4}$  dijela stana u \_\_\_\_\_ površine 75m<sup>2</sup>, upisane u zk.ul. \_\_\_\_\_ o. \_\_\_\_\_, kčbr. \_\_\_\_\_, kao i da je tužitelj tijekom 2016. temeljem dva kupoprodajna ugovora raspolagao sa (prodao) svojim odgovarajućim suvlasničkim dijelom tavanškog prostora u predmetnoj zgradi. U vezi s navedenim utvrđenjima, tuženik u obrazloženju odluke detaljno navodi dokumentaciju temeljem koje je isto utvrdilo, pa Sud ne nalazi potrebu istu ponovo navoditi u obrazloženju ove presude, pri čemu se napominje kako tako utvrđeno činjenično stanje tužitelj svojim tužbenim navodima, kao i navodima tijekom ovog spora nije niti dovodio u sumnju.

14. Naime, tužitelj smatra kako je neosnovano utvrđena povreda iz članka 27. ZSSI-a, jer da je tužitelj po pozivu Povjerenstva postupio po obvezi dostave odgovarajućih dokaza potrebnih za usklađivanja prijavljene imovine u izvješćima o imovinskom stanju u roku od 15 dana od pisanog zahtjeva Povjerenstva.

15. Naime, tužitelj smatra da njegovo očitovanje o razlozima nenavođenja suvlasničkog dijela stana u \_\_\_\_\_, odnosno okolnosti, kako navodi, da za odgovarajući suvlasnički dio predmetnog stana nije niti znao, odnosno bio svjestan da ga ima u vlasništvu, jer da je predmetno vlasništvo stekao temeljem

darovanja prije 40 godina, a stan koristi otac tužitelja, predstavljaju postupanje sukladno članku 27. ZSSI.

16. Međutim, smisao citirane odredbe članka 26. i 27. nije puko dostavljanje očitovanja na utvrđene nepravilnosti prilikom popunjavanja tzv. imovinske kartice već i dostavljanje odgovarajućih dokaza koji otklanjaju sumnju u nepravilnost izvršavanja administrativnih obveza dužnosnika da podnesu točno i potpuno izvješće o imovini iz članka 8. i 9. ZSSI.

17. Naime, tužitelj u ostavljenom roku nije dostavio odgovarajuće dokaze potrebne za usklađivanje prijavljene imovine s utvrđenom imovinom u postupku provjere s pribavljenim podacima o imovini dužnosnika (dokaz koji ukazuje na podatak da isti ne bi bio suvlasnik predmetnog stana u navedenom razdoblju), već je dostavio obrazloženje razloga zbog kojih svoju administrativnu obvezu podnošenja urednih i cjelovitih izvješća o imovini nije ispunio.

18. Imajući u vidu navedeno, osnovano je utvrđeno da je tužitelj počinio povredu članka 27. u vezi s člancima 8. i 9. ZSSI-a.

19. U odnosu na samo obrazloženje razloga zbog kojih suvlasništvo predmetnog stana nije navedeno u izvješćima, odnosno da tužitelj nije bio svjestan da je otac 1972. godine na njega prenio dio predmetnog stana, sud prihvaća zaključak tuženika da je neživotno i nelogično objašnjenje da tužitelj nije znao za suvlasništvo stana u zgradi čijim je suvlasničkim udjelom u zajedničkim dijelovima (tavanom) 2016. godine raspolagao, na način da ga je prodao.

20. Kraj takvog stanja stvari, budući da osporavano rješenje u cijelosti sadrži obrazloženje vezano za utvrđeno činjenično stanje, dokaze kojima se tuženik rukovodio prilikom utvrđivanja istog, citirane propise temeljem kojih je utvrđena povreda i određena sankcija navedena u izreci osporavane odluke, prigovori tužitelja vezani uz obrazloženje osporavane odluke i povrede odredbe članka 98. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09. i 110/21.) ocjenjuju se neosnovanima.

21. U odnosu na izrečenu sankciju ističe se kako je sankcija u cijelosti utemeljena i izrečena u skladu s citiranom odredbom članka 42. i člankom 44. ZSSI-a.

22. Neosnovano se tužitelj poziva na Odluku Ustavnog suda RH broj: U-III-673/2018 u vezi s čime ističe kako je ZSSI propis kojem nije svrha kažnjavanje sukoba interesa, nego konkretnih administrativnih obveza dužnosnika koji pripadaju isključivo administrativnom pravu. Ovo stoga što se u konkretnom slučaju radi upravo o administrativnoj obvezi tužitelja da točno i potpuno popuni izvješće o imovini, odnosno da po pozivu tuženika dostavi dokaze potrebne za usklađivanje prijavljene imovine s utvrđenom imovinom u postupku provjere s pribavljenim podacima o imovini dužnosnika, a koju administrativnu obvezu tužitelj nije ispunio, slijedom čega mu je izrečena ZSSI-om utemeljena sankcija.

23. Kako se predloženim dokaznim prijedlogom saslušanja tužitelja ne bi utvrđivale činjenice relevantne za ovaj spor, sud isti nije provodio.

24. Kraj takvog stanja stvari, budući da tužitelj svojim tužbenim navodima kao i navodima tijekom spora nije doveo u sumnju zakonitost osporavanog rješenja, valjalo je temeljem odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 29/17. i 110/21. – dalje: ZUS), odlučiti kao u izreci, pri čemu se odluka o trošku temelji na odredbi članka 79. stavak 4. istog Zakona.

U Zagrebu, 29. srpnja 2022.

Sudac:  
Ivana Horvat

**UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:**

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (članak 66. stavak 5. Zakona o upravnim sporovima).

**DNA:**

1. Nikša Stančić Rokotov, Odvjetničko društva Stančić-Rokotov i partneri d.o.o., 10 000 Zagreb, Marulićev trg 17/III
2. Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa, 10 000 Zagreb, Kneza Mutimira 5
3. U spis

Dokument je elektronički potpisan:

IVANA HORVAT

Vrijeme potpisivanja:

29-07-2022

11:46:04

DN:

C=HR

O=UPRAVNI SUD U ZAGREBU

2.5.4.97=#130D48529835333398343935343437

L=ZAGREB

S=HORVAT

G=IVANA

CN=IVANA HORVAT



Broj zapisa: **eb30f-bc9fa**

Kontrolni broj: **09fab-6d12b-aa598**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:  
CN=IVANA HORVAT, L=ZAGREB, O=UPRAVNI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Upravni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.